

Sygn. akt XXIII Ga 763/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Wiktor Piber**

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

w trybie art. 367 § 4 k.p.c. w zw. z art. 198a ust. 2 ustawy prawo zamówień publicznych

w sprawie ze skargi **Przychodni (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

przeciwko zamawiającemu **(...) Spółce Akcyjnej w W.**

od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z dnia marca 2014 r., sygn. KIO(...),

na skutek wniosku skarżącego zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt XXIII Ga 763/14

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 kwietnia 2014 r., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (skarżący) wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wniosku skarżący podniósł, iż uzyskiwane przez niego przychody nie pozwalają na odkładanie większych środków rezerwowych, przeznaczonych na nieprzewidziane wydatki. Nie może przy tym swoich wydatków ograniczyć, ze względu na dobro pacjentów. Ponadto opłata sądowa do uiszczenia, której została spółka wezwana stanowi pięciokrotność wartości środków, do których odzyskania skarżący zmierza, dlatego konieczność uiszczenia tej opłaty jest głęboko niesprawiedliwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 j.t.), osobę prawną można zwolnić od kosztów sądowych tylko, gdy wykazała okoliczności uzasadniające wniosek. Norma ta oznacza obowiązek wykazania przez podmiot wnioskujący o przyznanie zwolnienia, że nie posiada środków na uiszczenie kosztów sądowych, bez konieczności wzywania strony do uzupełnienia wniosku.

Skarżący w żaden sposób nie wykazał okoliczności uzasadniających wniosek .

Wykazywanie przez stronę braku środków finansowych na pokrycie opłaty sądowej podlega natomiast takim samym regułom jak postępowanie dowodowe w postępowaniu cywilnym. W rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego samo twierdzenie strony dotyczące pewnych okoliczności nie jest dowodem. Tym samym dla rozstrzygnięcia wniosku

osoby prawnej o zwolnienie od kosztów sądowych potrzebne były miarodajne informacje o jej kondycji finansowej i możliwościach płatniczych. Skarżący chcąc zatem wykazać brak dostatecznych środków na uiszczenie opłaty sądowej w wysokości 75.000 zł, powinien był przedstawić dokumenty, które w jego ocenie wskazywały na jego trudną sytuację materialną. Nie uczynił tego w niniejszej sprawie. Natomiast z samego faktu, iż wnioskodawca prowadzi działalność związaną ze świadczeniem usług medycznych okoliczność taka nie wynika.

Sąd Okręgowy podziela pogląd doktryny, iż wolą ustawodawcy było, aby w sytuacji, gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, ale mająca zdolność prawną nie wykazała braku dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych - wniosek oddalić. Taką decyzję należy także podjąć w przypadku fragmentarycznego oświadczenia strony lub uczestnika postępowania ubiegającego się o zwolnienie od kosztów sądowych, niepozwalającego na dokonanie oceny jego sytuacji majątkowej, albowiem wedle wymagań art. 103 u.k.s.c. fragmentaryczne oświadczenie, nieobrazujące sytuacji majątkowej strony, jest równoznaczne z niewykazaniem braku dostatecznych środków na uiszczenie kosztów (por. Kowalska Małgorzata, Malmuk-Cieplak Anetta, Stosowanie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Przegląd Sądowy 2006/9/44).

Reasumując, wobec niewykazania przez skarżącego braku środków finansowych na uiszczenie opłaty sądowej od skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych podlegał oddaleniu.

Odnosząc się jedynie na marginesie do argumentu skarżącego, iż konieczność wniesienia tak wysokiej opłaty jest „głęboko niesprawiedliwa”, zauważyć należy, iż w niniejszej sprawie wysokość opłaty sądowej została określona na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jest to co do zasady opłata stała i wynosi pięciokrotność wpisu wniesionego od odwołania w sprawie, której dotyczy skarga.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 15 kwietnia 2014 r. (SK 12/13), przesądził o niekonstytucyjności jedynie ust. 2 art. 34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych . Wskazał, iż wszelkie opłaty sądowe w sprawach dotyczących zamówień publicznych mają być obliczane wyłącznie według reguł określonych w art. 34 ust. 1 u.k.s.c.

W ocenie Sądu Okręgowego poczucie niesprawiedliwości wnioskodawcy jest niczym nieuzasadnione. Opłata sądowa od skargi wysokości 75.000 zł nie jest wygórowana w porównywaniu do opłat określanych dotychczas na podstawie art. 34 ust. 2 u.k.s.c. (uznanego obecnie za niekonstytucyjny).

Zważyć również należy, iż skarżący miał możliwość uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych na podstawie art. 103 u.k.s.c., który w zamyśle ustawodawcy ma zapewnić dostęp do sądu podmiotom słabszym ekonomicznie oraz pełni funkcje gwarancyjne prawa sądu. Z możliwości tej jednak w sposób skuteczny nie skorzystał, albowiem nie udokumentował braku środków finansowych na uiszczenie opłaty sądowej, na który się powołuje.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.